

[Agnete Laustsen]

gerne ser både en udvidelse og en klargørelse af de mange og allerede i dag omfattende regler om partsoffentlighed, aktindsigt osv.

Der skal imidlertid heller ikke herske tvivl om, at modstående hensyn både til det offentliges og privates sikkerhed og personlige interesser fortsat skal respekteres, og derfor må vi i vidt omfang tage afstand fra en stor del af de udvidelser, SF foreslår.

Jeg vil i særdeleshed pege på forslagene om øget aktindsigt i EF-arbejdsprocedurerne og den meget vide adgang til også at lade private og halvprivate selskaber, institutioner og foreninger være omfattet af loven.

Vi kan heller ikke støtte tanken om, at lovforberedende arbejde skal være omfattet. Jeg tror egentlig, at man skal være varsom med at fastsætte alt for vide grænser for offentlighed, fordi man derved meget let risikerer, at man for at have en vis fortrolighed og mulighed for interne overvejelser og åbenhjertig diskussion, der ikke straks skal kanaliseres ud til offentligheden, laver hemmelige møder og arrangementer bag nedrullede gardiner og med blå briller, og det er der vel ingen af os, der kan være interesseret i.

Vi vil naturligvis meget gerne behandle SFs forslag og lade det indgå i vores overvejelser i retsudvalget.

Bjørn Elmquist (V):

SF har her fremsat et helt nyt lovforslag, og det, at man ikke har stillet ændringsforslag i udvalget, hvor vi er i færd med at behandle justitsministerens lovforslag om offentlighed i forvaltningen, må vel opfattes som et udtryk for, at man mener, der er noget strukturelt forkert i det lovforslag. Jeg synes ikke, at SF har ret i det. Jeg ville snarere have haft forståelse for, at man i udvalget havde drøftet de forskellige ændringsforslag, og så kunne vi have taget dem op ved anden behandling.

Men når nu dette lovforslag er her, så må jeg hilse velkommen, at SF har det samme øjemed som justitsministeren med det lovforslag, der er fremsat af ham, nemlig nogle klare og åbne regler om offentlighed i forvaltningen. De eksempler, justitsministeren har nævnt her fra talerstolen, er vi imidlertid i mit parti helt enige i gør det betænkeligt at give SF støtte til flere af de konkrete forslag.

Jeg vil drage to af ministerens eksempler frem.

Det ene har at gøre med lovgivningssager generelt. Vi er meget, meget enige med ministeren i, at man undervejs i politiske forligsforhandlinger ville få en helt uholdbar situation, hvis der ved aktindsigt og offentlighed i forvaltningen kunne ske kortslutninger i debatten. Vi har lige set et meget sørgeligt eksempel på, hvad der sker, når et forlig kommer ud på et tidspunkt, hvor det ikke er gennemforhandlet og detaljeret ud i alle enkeltheder, hvor mange misforståelser der bliver udbredt rundt omkring i landet med ganske store finansielle midler bag. Tænk, hvis det blev dagligdag i enhver henseende, hver gang vi drøfter lovgivningsinitiativer herinde! Så tror jeg nok, at der var mange fagforeningsfolk og folketingsmedlemmer, der fik svært ved at passe deres rigtige arbejde. Det eksempel gør, at vi er ganske enige med ministeren i afvisningen.

Det andet eksempel, jeg vil drage frem, har med EF at gøre. Jeg synes, at justitsministeren var lovlig venlig over for forslagsstillerne ved at sige, at man vist måtte være meget stærk EF-modstander for at kunne støtte dette. Jeg vil sige, at man da vist må være meget stærk modstander af, at danske interesser bliver varetaget nogetsteds, hvis man mener, at offentligheden skulle have aktindsigt allerede på dette tidlige tidspunkt.

Der er flere af de konkrete forslag, vi på ingen måde kan støtte, men vi vil meget gerne lade dette indgå i vores behandling af justitsministerens lovforslag om offentlighed i forvaltningen. Det er en stor sag, og den bliver ikke mindre kompliceret af, at dette forslag er kommet frem, men det skal SF nu ikke have utak for. Vi går ud fra, at forslaget er fremsat i allerbedste hensigt med vilje til at fremme arbejdet i retsudvalget.

Estrup (RV):

Det er usædvanligt og lidt af en luksus, at folketinget i en sag har flere færdige lovforslag at vælge imellem, oven i købet på et så relativt kompliceret område som offentlighed i forvaltningen. Faktisk ville jeg finde det uheldigt, hvis vi i almindelighed skulle tage stilling til konkurrerende lovforslag. Det ville gøre udvalgsarbejdet uoverskueligt og ville let få karakter af et politisk supermarked,